

Szeged, 1913. június 1. – Budapest, 1988. október 8.

Alkalmazotti családban született, apja dohányjövedéki tisztviselő volt. A Pázmány Péter Tudományegyetemen – az Eötvös Collegium tagjaként – magyar-francia szakos középiskolai tanári és bölcsészdoktori oklevelet szerzett 1937-ben; közben francia állami ösztöndíjjal a párizsi École Normal Supérieur-ön tanult 1935–1936-ban. Az Eötvös Collegium könyvtárosa és óraadó nyelvtanára 1936–1937-ben, majd a budapesti Egyetemi Könyvtár gyakornoka, díjnoka, 1939-től a Magyar Vámpolitikai Központ fordító-előadója; 1941-től a Magyar Gyáriparosok Szövetsége fordítója, segédtitkára. 1945-től a Teleki Pál, illetve 1947-től a Kelet-európai Tudományos Intézet rendes tanára 1948-ig, egyúttal a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium Külföldi Kapcsolatok Főosztálya helyettes vezetője, vezetője. 1948-ban lett a Szegedi Tudományegyetem Világirodalmi Tanszék nyilvános rendes tanára, 1950-től 1952-ig a tanszék vezetője is, majd 1953-tól az ELTE Bölcsészettudományi Kar III. sz. Irodalomtörténeti Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára 1983-ig; közben az egyetem rektora 1955–1956-ban és 1963-tól 1966-ig. 1956. februártól decemberig oktatásügyi miniszterhelyettes volt. 1957. júniustól 1983-ig az MTA Irodalomtörténeti, illetve Irodalomtudományi Intézet igazgatója. 1945-től a Nemzeti Parasztpárt tagja, 1950-ben átlépett a Magyar Dolgozók Pártjába. 19. századi magyar irodalomtörténettel, a század kimagasló személyiségeinek munkásságával foglalkozott. Az MTA tagja 1955-től; az MTA I. Osztályának titkára 1959–1963-ban. A Magyar PEN Klub elnöke 1960-tól 1970-ig. A Nemzetközi Összehasonlító Irodalomtörténeti Társaság vezetőségi tagja 1965-től, elnöke 1970–1973-ban.